

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ.

783

Ιδιοκτήτης—Διευθυντής

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα

26

Οκτωβρίου

1931

Η ΕΠΙΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ Κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΤΑΙΣ

Φιλιππεί 19 Οκτωβρίου 1931.

Πα, έμεινα να τ' ω στήν άγοστήν «Έλευθερία» μακρόν άνταποκρίσιν ένευθεν, περί τή ύποδοχή, ή τις έγένετο εις τόν τέως Υπουργόν των Ναυτικών και Βουλευτήν Ιωαννίνων κ. Δημ. Νότη Μποτσαρή και την συνοδόν του, άπαρτίζον την έκ τω όταδών του βουλευτών κ. κ. Γεωργ. Καλούδη (τι τάδε, Δάσκαλέ μου, έσύ αυτά τα πράγματα και δέν κάθουσιν στην ύπηρεσία σου, ή στο σπίτι σου, ως συνταξιούχος;) Κ. Κατσούρης, και Σταύρ. Δ. Σταυροπούλου, (του άναγορευθέντος εις άμιον Σταύρου, παρά τινος μαρτού συνταρχιώτου μας) και του γερουσιαστού Αθ. Τραχήλη, οι όποιοι είχαν κατέλθει εις Ήγουμενίτσαν προς ύποδοχήν του, αλλά φαίνεται ότι ό ένταύθα άνταποκρίσεις είχε πάθει έκ λιθάργου έκείνες τες ήμέρες και ότε είδεν, όύτε ήκουσε ποία ύποδοχή έγεινεν εις τόν τέως Υπουργόν των Ναυτικών βουλευτήν μας κ. Δημ. Νότη Μποτσαρήν και τούς έπαυθέν του, και έτσι άπεφάσισα έγω, όστις είδα με τα μάτια μου την περίφημην αυτήν ύποδοχήν και την ήκολούθησα από Ήγουμενίτσας μέχρις ένταύθα, να σάς την περιγράψω έν βραχυλογία, διά να μείνη ή ιστορική εις τας στήλας της «Έλευθερίας»....

Δοιπόν άρχίζομεν από την Ήγουμενίτσαν: Τρεις άνθρωποι υπεδέχθησαν τόν τέως Υπουργόν κ. Δημ. Νότη Μποτσαρήν, έν Ήγουμενίτση: ό Πιτούλλης, ό Σάφρας και ό ένισυθεν νοσηφάτιος Βενιζελικός κ. Χ. ήστος Θ. Κουφάλας!...

Όλη ή άλλη Ήγουμενίτσα, από άποτελουμένη, ως γνωστόν, από έμπορικόν Κόσμον, έδεότο άσυγκινήτως τό οικτρόν θέμα της ύποδοχής ταύτης, ένεκα του ζητήματος των μαρμαρυχών, τό όποϊόν έλυσε ό Γενικός Διοικητής Ήπειρου κ. Γ. Μόδης, κατά τό κέφι του, ή τό σωστότερον, κατά ύποδείξεις του έρωτοπαθού έπαρχου μας κ. Ευστρατίου Αθανασάκου, διευθύνοντος έκ του έμφανούς την βενιζελικήν πολιτικήν τή: έπαρχίας Φιλιατών, καιτοι έπαγγελμένον τόν άντιβενιζελικόν και μάλιστα τόν ΒΑΣΙΔΙΚΟΝ!

Η Ήγουμενίτσα, μη δκναμένη να χωνεύη την άνάγκαστον διαγωγήν του Γενικού Διοικητού Ήπειρου κ. Γ. Μόδης προς τόν τόν Πρόεδρον του Έμπορικου και Έπαγγελματικού Επιμελητηρίου της κ. Δημ. Νότη Μποτσαρήν, τόν όποϊον προέβαλεν ένώπιον όλου του έκεί Κόσμου, τό φυσάει άκόμη και δέν κρουνει, διότι με όλα τα τηλεγραφήματα προς τούς λεγομένους βουλευτάς και γερουσιαστάς μας του Νο

μού Ιωαννίνα, τόν Βενιζέλον, και τούς άρμόδιους Υπουργούς εναντίον του προσβαλλόντος τόν Πρόεδρόν των κ. Δημοσθέην Πρόδρον, υπό του Γενικού Διοικητού Ήπειρου κ. Γ. Μόδης, ούδ' αμία έδόθη ίκανοποίησις πός τόν προσβληθέντα Πρόεδρον ή την προσβληθείσαν Κοινότητα Ήγουμενίτσας. Ούτω ό άνι κα οποιήτος Διός της Ήγουμενίτσας, έπαφελή ή της έλευσεως του κ. Μποτσαρή και της άκολουθίας του έκ βουλευτών και γερουσιαστών, να τόν περιποιηθώ, ως έδει, και έπερσεν έκείθεν ό κ. Μποτσαρης, ως ξένος και άγνωστος!

Έδω, εις την Μέκκην της Ήπειρου της Ήμενης, έγένετο ύποδεκτός ό κ. Μποτσαρης, άφίκομεν κατά μέρος την συνοδείαν του, διότι περί του Άσχημού της μόνον πρόκειται, και δέν αξίζει να γείνη λόγος περί αυτής, παρά της γνωστής κλίμας ή τις χειρίζεται όλα τα καλά και συμφέροντα, μέσον του βασιλικού (!) έπαρχου, ή όποία ή ύψηλή να κινητοποίηση μετά δυσκολίας κάμνι έκκοσάρια—έκκοσπενταρία χριστιανού, έκ των μάλλον φεταήδων, και πνύντα δύο άριθ. 52 άσπροσκούφηδες και μαυροσκούφηδες, μου σουλμάνους Τσιάμηδες προς ύποδοχήν του άρχηγού του βενιζελικού Συνδυασμού του Νομού Ιωαννίνων !!! Άλοιμοιον δέ, άν άντι του Μποτσαρή, ό όποιος και γόητρον άτομικόν και προγονικόν έχει, και Ικανός και εύφυς ή και και παρυσιαστί όν άνθρώπου έχει και τόν λόγον άριστοτεχνικώς χειρίζεται, ένεφανίζετο ό επιδιώκων διά του δημοσιογραφικού του οργάνου την άρχή γίαν χού βενιζελικού Συνδυασμού των προσεχών εκλογών ό κ. Σπύρος Μ. Σίμος!

Έλθών, λοιπόν, ό κ. Μποτσαρης, και περιστοιχισθείς υπό των στενωτέρων μελών του ένταύθα «κιουσιού» Πολιτικού Γραφείου, και τών Μουφτήν διευθινητή εις τό σύνηθες βήμα, τό κεφαλόσκαλον του Τζιαμιού, διά να εκφωνήρη τό συνηθισμένον τροπάριον του βενιζελικού Παραδείσου. Έκανε αύγουσι άτικη ζέση και έκάψονε πολύ, και δέν μπορούσε να φέρη τό καπέλλο του και τό ψλό του έπαναφρόν, άλλ' εύτυ ως εύρέθη, ως από μηχανής θεός, ό Πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου έμποροράπτης κ. Αηδόνης Σπανόπουλος, ό έπικς γόμενος «σπανό άηδόνη», ό όποιος άντιθέτως, φορών βαρύν χειμωνιάτικο παλτό τά δύο και τά έκράτησε και τόν άνκούφισε.

Ό κ. Μποτσαρης ήρχισε άγορεύων, έν μέσφ σιγής νεκρικής, άλλ' έν τώ μεταξύ κατέφθασαν και μερι

τοι οι καί εις τόν τόπον της συνομιλίας, ό όποι ήτο ήμέρα άγοράς, και άρχισαν εις κοίς λέξιν του κ. Μποτσαρή να φωνάζουν:

—«Πεινάει! θέλομε άρα ποτίει φτην! Δέν θέλομε λόγια! Εξέτιστε χαρτασμένοι από τα λόγια! Ψωμί! Ψωμί! Ψωμί!»

Άλλ' ό Μποτσαρης, ως αληθής Μποτσαρης, δέν τάχασε, άλλ' άρχισε να διπλέγεται και να εύφολογώ ήμνητο, να σκορπώ την θυμηδιαν εις τή άκουστηριον και διά του γελοίου άποφύγη τό γεμίζον, και τό φινάρι ήτο ν' άναγνώσθ ή παρταρεσκευασμένο τυπικόν δηθεν συλλαλητήριον... Ό Αξός των Φιλιατών και της όμωνύμου Έπαρχίας, —όί 25—30 φεταήδες ή βενιζελική κλίμας, κ' οι 52 άσπροσκούφηδες και μαυροσκούφηδες άγάδες, —συνελθών σήμερον εις πάνδημον (!) Συλλαλητήριον κτλ.

Ψηφίζει... εκφράζει την άφοσίωσιν του εις την Κυβέρνησιν του έξοχωτάτου Πηδάλιού του Βενιζέλου κτλ.

—Έγκρίνεται τό ψηφισμα;
—Έγκρίνεται! Έγκρίνεται!
Και άπεσπάται εις τό Τηλεγραφείο!

Αυτό είναι και έ τ' άλλα τό κατάντημα του άλλου φεταού Βενιζελισμοί!

Δέν ήλπιζομε τίς τα ίδούμε την έλπίσιν άκμάζουσιν ένταύθα βενιζελολατρείαν σ' αυτά τα χάλια! Άλλά τί δέν γίνεται σταν Κόσμον τούτον!

Αυτά όλα μεταφράσθησαν εις πάνδημον συλλαλητήριον του Λαού των Φιλιατών και της όμωνύμου έπαρχίας, υπέρ τής Κυβερνήσεως έν τοίς βενιζελικοί, ό γάνον, «Θεοπρωτία» και «Κήρυκ»!

Άφερμα Μουγιδή! Άφερμα Δημοί!

sia transit gloria mundi

Ένας τέως Βενιζελικός

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΔΙΑΤΑΞΗ του Υπουργείου των Οικονομικών, άπολύονται τών φυλάκων οι μέλη του ποσού των 100 δραμών κρατούμενοι όφειλόμενοι εις τόν Δημόσιον, ής ιδιωτών.

ΕΙΣ την Βίγαν της Κεραμίστας, κ' εις τής όδου Ιωαννίνων—Φιλιατών, δύο άγνωστοί με ένοχισμένα μουστάκια και ώκλισμένοι ό ένας με βραχύκανιον γκαβ και ό άλλος με μακρύκανιον μάντιλο συνελθόν τούς όδοιπόρους Γεηγ. Τσιώνη, και υους άγωγιάτες Φερή—Ριφάτ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λήγοντος μετ' ού πολύ του έτους 1931, παρακλουνται οι έκασταχού συνδρομηταί μας, έντός και έκτός του Έλληνικού Κράτους να σπεύσουν, να πληρώσουν τάς καθυστερουμένας συνδρομάς των, οι δέ μη επιθυμούντες να ώσι συνδρομηταί της «Έλευθερίας» να μάς επιστρέψουν έγκαιρώς τό φύλλον, ένα τούς διαγράψωμεν από συνδρομητάς μας, πρό της λήξεως του έτους.

Η «Έλευθερία» δέν θ' άποστέλλεται του λοιπού δωρεάν εις κινένα.

καί Κουσεϊν Τσίκον και όφηρεσαν παρ' αυτών 825 δραμάς, μιαν κάππαν και μιαν ένδυμασίαν αξίας 1200 δραμών. Σκοπήμας οι λησταί αυτοί όμιλούσαν διαστρεβλωμένως την Έλληνικήν, διά να εκληφθούν ως Άλβανοί.

Ο Βαγγέλης Δούκας από τό Μαλούνι έκλεψε την παραδοίσαν έβδομάδα παρ' τινος συγχωριανού του 12 γίδια και τα μεν 5 έπούλησεν, εις τό χωρίον Λαϊά, προς δύο κρεοπώλας έκ του αυτού χωρίου, ένόπιον του άστυνομικού Σταθμού και παρουσία δύο χωροφυλάκων, ένεκα του όποίου συνελήφθησαν οι κρεοπώλαι και άπεσπάθησαν εις την Άστυνομίαν Φιλιατών, άπολυθέντες, μετά ταύτα. Εύτυχώς συνελήφθη και ό ζωοκλέπτης Βαγγέλης Δούκας και άπεσπάθη ένταύθα, προσφυλακισθείς. Δέν συνελήφθησαν όμως και δέν άπεσπάθησαν εις την Άστυνομία αϊ Φιλιατών και οι δύο χωροφυλάκες, παρουσία των όποίων έγεινεν ή άγοροπωλησία των κλοπιμαίων.

ΜΕΤΑ μεγάλης χαράς αναγγέλλομεν την έκ Παρισίων έπάνοδον του συμπαιθετάτου πατ' ήμετέφ Κοινωνία Ραρζή—μπεη Μουσταφά—πασια, άποκατασταθείσης τέλει τής υγείας του.

ΣΥΖΗΤΟΥΜΕΝΗ τής πτωχεύσεως Βραϊά—Κοέν—Σελιά, πτωχεύσεως με παθητικόν τριών περίπου εκατομμυρίων δραμών και με παθητικόν μη δέν, τομώμεν να συζητήσωμεν εις τούς κ. κ. Δικαστάς, έν τή άφαστη έκκληρώσει των καθυστερούντων, να λάβουν υπ' όψει των την διανοητικήν άνάγκην και κατάσασιν ένός έκ των κριών ήρώων τής πτωχεύσεως ταύτης, του μαρτύρου, βλαπτικού άκατολογίστου Δημ. Σαπταδόγης συγκαταλέγεται μεταξύ των τώτων θυμάτων των δύο άλλων τής εγκληματικής Συντροφίας τού Βραϊά και Κοέν. Είπα δα εις όσιν να γνωρίζωμεν την άδελαν οικονομικήν κατάσταση, εις ήν εδρίσκειται ή εκλογένειά του συνετηρουμένη υπό τινος συγγενούς του. Εξ οίκου και άλλους προς αυτήν. Είναι έργον φιλανθρωπίας να προσέξη τό Δικαστήριον πολύ

